Ankenævnet for Forsikring

902/12

Den 5. november 2012 blev i sag nr. 82.006:

xxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxx

mod

Lokal Forsikring G/S
Holsted Park 15
4700 Næstved

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har indboforsikring i Lokal Forsikring G/S. Han klager ved sin advokat over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt efter et anmeldt tyveri af smykker den 25/6 2011.

Selskabet har i første omgang udbetalt en acontoerstatning for smykkerne på i alt 15.000 kr. Selskabet har herefter ved sin advokat afvist at udbetale yderligere erstatning med henvisning til, at klageren ikke på det foreliggende grundlag har dokumenteret størrelsen og rigtigheden af det fremsatte krav.

Klageren har til selskabet anmeldt, at der i forbindelse med et indbrudstyveri på forsikringsstedet er blevet stjålet smykker i form af en kongekæde med vedhæng samt et damearmbånd og ørenringe. Det samlede krav vedrørende smykkerne er opgjort til ca. 150.000 kr.

Klagerens advokat har i brev af 22/8 2011 til selskabet anført:

> "Min klient oplyser overfor mig, at han ved et indbrud begået 25. juni 2011 har mistet en del effekter heriblandt en særdeles bekostelig guldkæde med et stort guldkors i, og en guldkæde med tilhørende guldørenringe, som tilhører min klients mor.
>
> Selskabet har udbetalt erstatning for de øvrige effekter, der er blevet stjålet, men kræver yderligere dokumentation på besiddelsen og værdien af smykkerne.

2. 82.006

Ved forsikringens tegning i april 2009 oplyste min klient overfor selskabet, at han var i besiddelse af endog store mængder af ægte guldsmykker. Smykkerne blev fremvist for selskabets assurandør, da denne var på hjemmebesøg i forbindelse med forsikringens tegning. I denne forbindelse aftalte min klient med selskabet tegning af en særskilt guldforsikring på kr. 160.000,00 uden selvrisiko.

Det bemærkes, at selskabets assurandør ved den udvidede forsikringsdækning ikke opfordrede min klient til at sikre sig bevis for dokumentation på, at han ejer smykkerne, på trods af, at smykkerne forevistes ved tegningen. Min klient har således ikke forud for tyveriet været vidende om, at et sådant bevis krævedes.

Det bemærkes, at min klient konsekvent har beskyttet sine værdier på betryggende vis, idet han opbevarer hovedparten af sine smykker i boks på loftet og havde huset overvåget ved videoovervågning. Overvågningsudstyret blev imidlertid stjålet ved indbruddet.

Den meget store guldkæde, en såkaldt dobbelt dansk kongekæde, har min klient fået som delvis gave af sin mormor for 7-8 år siden, idet min klient selv betalte kr. 35.000-40.000 og mormoren optog et lån i sin ejendom på det resterende beløb.

Min klient er ikke i besiddelse af en købskvittering, idet mormoren er afgået ved døden og der ikke længere findes ejendele tilhørende hende. Min klient er heller ikke bekendt med, hvor kæden er købt, men han ved, den er købt i Danmark.

I denne kæde havde min klient selv sat et guldkors som vedhæng. Min klient har selv erhvervet dette kors, men er ikke i besiddelse af købskvittering herfor.

Ved skrivelse af 27.6.2011 fra guldsmed … er værdien af guldkæden med kors, og min klients mors ørenringe og kæde værdiansat. Skrivelsen er tidligere fremsendt til selskabet af min klient.

Guldsmeden har endvidere udarbejdet en fortegnelse og værdiansættelse over min klients øvrige smykker, der ikke blev stjålet ved indbruddet, fordi de var opbevaret på loftet i boksen, hvoraf det fremgår, at min klient er i besiddelse af mange ægte og kostbare guldsmykker. Fortegnelsen er vedlagt denne skrivelse.

Det fremgår af denne fortegnelse, at min klient er i besiddelse af mange ægte og kostbare guldsmykker, og det er min opfattelse, at der er formodning for at det er korrekt at min klient og hans mor var i besiddelse af de stjålne effekter.

Det fremgår af skrivelse af 15.8.2011, at selskabet anmoder om yderligere dokumentation for, at min klient ejer den omtalte guldkæde isat et kors, og at min klients mor ejer ørenringe og halskæde, indkøbt i Tyrkiet. Det fremgår af skrivelsen, at der kan være tale om købskvitteringer, certifikater, kontoudskrift og lignende.

Min klient har allerede oplyst overfor selskabet, at han ikke er i besiddelse af købskvitteringer. Ved samtale med … fra selskabets hovedkontor blev det overfor min klient oplyst, at 'lignende dokumentation' eksempelvis kunne være fotodokumentation.

Der vedlægges derfor billeder af min klient, hvor han bærer den dobbelte danske kongekæde med kors, som blev stjålet ved indbruddet den 26. juni 2011. Min klient har oplyst overfor mig, at han allerede har indsendt det ene foto i forstørrelse til selskabet.

Det bemærkes på denne baggrund, at det er min opfattelse, at selskabet er i besiddelse af den ønskede dokumentation, hvorfor selskabet anmodes om at udbetale erstatning til min klient i henhold til den indgåede forsikringsaftale med særskilt dækning af guldsmykker."

Selskabets advokat har i brev af 28/9 2011 til klagerens advokat bl.a. anført:

"Som advokat for Lokal Forsikring har jeg modtaget kopi af den udvekslede korrespondance i ovennævnte sag.

I forlængelse af indbrudstyveriets anmeldelse besigtigede taksator … den 6. juli d.å. skadesstedet.

[Klager] oplyste i den forbindelse utvetydigt, at de omtvistede smykker (kongekæden med kors, armbånd samt øreringe) var købt for kontante midler i Tyrkiet.

Foranlediget heraf efterspurgte Lokal Forsikring ved skrivelse af 14. juli d.å. nærmere dokumentation for de påberåbte indkøb - herunder bl.a. tolddokumenter på at smykkerne var lovligt indført i Danmark, dokumentation for bankhævninger af de meget betydelige pengebeløb, kvitteringer for køb i forretningen samt certifikater.

[Klager] ændrede herefter forklaring og oplyste ved den i kopi vedlagte skrivelse af 18. juli d.å., at det kun var moderens smykker der var købt i Tyrkiet, mens kongekæden var en gave fra hans mormor og mor. Det blev samtidig tilkendegivet, at han ikke vidste hvor kongekæden var købt og at han ikke kunne spørge mormoderen, der efterfølgende var afgået ved døden.

Ved Deres skrivelse af 22. august d.å. ændres [klagers] forklaring endnu engang, idet det nu fremføres, at kongekæden alene var en delvis gave fra den afdøde mormor. [Klager] havde således selv betalt kr. 35.000,00-40.000,00 i tilskud til kæden.

Til trods for denne betydelige påberåbte selvfinansiering oplyser [klager] imidlertid, at han ikke har kendskab til hvor i Danmark kæden er købt.

F.s.v. angår indboforsikringens oprindelige indtegning kan det oplyses, at det er sket telefonisk til Lokal Forsikrings kundeservice. Påstanden om at der på daværende tidspunkt blev forevist smykker på et hjemmebesøg må således afvises.
…
Sammenfattende må det herefter fastholdes, at der på det foreliggende grundlag ikke kan afregnes forsikringsdækning for de stjålne smykker, udover det allerede afregnede beløb på kr. 15.000,00.

De fremsendte billeder dokumenterer på ingen måde kongekædens vægt og karat. Kæden på billederne kunne tillige være den kongekæde, som [klager] angiveligt er i besiddelse af, jf. den fremsendte vurderingsskrivelse fra [guldsmed].

Det skal i øvrigt fremhæves, at dokumentationen/sandsynlighedsgørelsens omfang er ligefrem proportional med den påberåbte værdi af de stjålne effekter.

Isoleret set forekommer det i øvrigt overraskende, at [klager] vælger at forlade hjemmet med smykker til en værdi af ca. kr. 130.429,00 liggende frit tilgængelige, mens øvrige smykker til værdi af ca. kr. 142.479,00 angiveligt var placeret i en boks på loftet."

4. 82.006

Klagerens advokat har i brev af 23/11 2011 til selskabets advokat anført:

"Under henvisning til skrivelse af 28. september d.å. skal jeg herved fremkomme med mine bemærkninger til nærværende sag.

Det er blevet fremført, at min klient skulle have ændret forklaring flere gange, hvilket klart afvises. For det første er det ukorrekt, at min klient utvetydigt ved taksators besigtigelse af skadesstedet skulle have angivet at den stjålne kongekæde med kors var købt i Tyrkiet.

Såvel min klient, som dennes mor … og hendes kæreste … var til stede under mødet og bekræfter, at min klient ikke har oplyst, at kæden eller korset var købt i Tyrkiet.

Så snart min klient blev bekendt taksatorens vildfarelse, ved dennes skrivelse af 14. juli di., rettede min klient umiddelbart henvendelse til selskabet ved skrivelse af 18. juli di. og meddelte, at selskabets taksator må have misforstået min klient.

Denne vildfarelse er ved flere lejligheder blevet forsøgt korrigeret overfor selskabet endda med henvisning til oplysningerne i politiets fortegnelse over de stjålne smykker, der er udfærdiget 25. juni d.å., umiddelbart efter indbruddet, hvoraf fremgår, at de eneste smykker, der er købt i Tyrkiet er min klients mors ørenringe og armbånd.

For det andet påstås det, at min klient har ændret forklaring om, hvorvidt der er tale om en gave eller ej fra sin mormor. Det skal fastholdes at min klient har fået langt den største part i gave fra sin mormor, der optog lån i sit hus for at efterkomme dette ønske fra min klient.

Min klient har på intet tidspunkt ændret forklaring, men ønsket at supplere denne, da han blev opmærksom på, at han havde glemt at oplyse, at han selv havde givet et tilskud til kæden, dels fordi han opfatter kæden som en gave fra sin mormor, da denne har indkøbt og betalt langt størsteparten af kæden og dels fordi han har nedsat hukommelse og evne til at overskue komplicerede problemstillinger efter trafikuheld, som han var impliceret i, i midten af 90'erne.

Det kan tillige oplyses, at min klient har opsøgt alle guldsmedeforretninger i …, hvor mormoren boede frem til sin død med henblik på at fremskaffe dokumentation for indkøbet af kæden. Da der er forløbet mere end 7 år siden han modtog kæden i gave fra sin mormor har det ikke været muligt at fremskaffe den ønskede dokumentation, idet guldsmedene ikke opbevarer oplysningerne i mere end 5 år.

Min klient er således uden skyld i, at han ikke kan fremlægge dokumentation i form af købskvittering for købet af kæden.

Det gøres endvidere gældende i skrivelse af 28. september d.å., at billederne på ingen måde dokumenterer vægten og karaten på kæden, hertil må det anføres, at min klient er meget interesseret i guld og dets ægthed, og han har således temmelig mange guldsmykker, der er af tilsvarende høj kvalitet og han besidder ingen smykker af ringere kvalitet.

Dette smykke var min klients foretrukne smykke som han bar dagligt, og til tider sammen med andre smykker, men kun smykker af samme høje kvalitet. Alle i min klients omgangskreds er derfor vidende om, at han var i besiddelse af det omtalte smykke og at det er blevet stjålet ved indbruddet den 25. juni d.å.

Det gøres i skrivelsen af 28. september d.å. gældende, at min klients anden kongekæde, der er blevet vurderet af [guldsmed] skulle være identisk med den kæde, der blev stjålet ved indbruddet. Det skal hertil bemærkes, at min klient har ejet 2 kongekæder, hvoraf den tykkeste er den, der blev stjålet. Jeg skal her henvise til fotodokumentation, der er fremsendt i sagen, hvor min klient har begge kæder på samtidigt. Dette kan som bekendt ikke lade sig gøre, dersom der skulle være tale om en og samme kæde.

Det er således ikke korrekt, når dette antages.

Derudover kan det om selve den dag, hvor indbruddet skete forklares, at min klient netop denne dag var vågnet for sent og skyndte sig ud af døren til en aftale og på vej derhen opdagede han, at han havde glemt at tage kæden på, som han afmonterede hver aften, når han gik i seng. Han havde derfor ikke grundlag for at lægge kæden i boksen på loftet, hvor han opbevarer alle sine øvrige smykker, som han ikke går med til daglig.

Der er efter min opfattelse, derfor ikke noget overraskende i, at kæden netop denne dag ved en fejl lå fremme, idet min klient på grund af tidspresset havde glemt at iføre sig kæden. Min klient overvejede at vende om, men havde en forventning om, at da hans mor var hjemme ville der ikke være nogen problemer heri.

Det er samlet fortsat min opfattelse, at min klient er berettiget til at modtage erstatning for de stjålne smykker, idet han har fremlagt ham al tilgængelig dokumentation, og at han ikke har ændret forklaring, alene suppleret denne, idet han havde glemt sit eget bidrag til den store gave som hans mormor har givet ham.

Dersom selskabet ikke mener, der skal ydes dækning i det nævnte tilfælde, ser jeg mig nødsaget til at indbringe sagen for Ankenævnet for Forsikring med påstand om, at selskabet skal erstatte min klients smykker."

Herefter har selskabets advokat i brev af 9/12 2011 til klagerens advokat anført:

"Under henvisning til det tidligere anførte må det fastholdes, at [klager] flere gange har ændret forklaring omkring væsentlige forhold.

Således vil taksator … om nødvendigt indenretligt kunne bekræfte, at [klager] ved besigtigelsesmødet den 6. juli 2011 klart tilkendegav, at samtlige de omtvistede smykker var købt for kontante midler i Tyrkiet.

Det er i øvrigt noteret, at den efterfølgende oplysning om, at [klager] selv har betalt et kontant tilskud til indkøb af kongekæden alene betragtes som en *'supplerende'* forklaring.

Ovennævnte må klart afvises.

Det fremkommer endvidere utroværdigt, når det fremføres, at [klager] oprindeligt *'havde glemt, at han selv havde givet et tilskud til kæden'.*

En kontant egenbetaling på 35 - 40.000,00 kr. er forudsætningsvis ikke et forhold, man kan/bør glemme i dialogen med forsikringsselskabet.

[Klager] oplyste endvidere oprindeligt, at kongekæden var en gave fra såvel hans mor som hans mormor.

Eftersom [klagers] mor fortsat lever, burde hun kunne fremkomme med specifikke oplysninger omkring, hvor kongekæden er købt.

Argumentationen om, at [klager] er *'meget interesseret i guld og dets ægthed'* ændrer desværre ikke ved det faktum, at det fremsendte billedmateriale intet dokumenterer omkring smykkernes karat/værdi.

I relation til den foreliggende dokumentation/manglen på samme må følgende konstateres:

- Der er ikke fremlagt tolddokumenter for smykker indkøbt i Tyrkiet - herunder eventuelt smykker indkøbt af [klagers] mor.

- Der foreligger ingen købskvitteringer, certifikater m.v. vedrørende de meget bekostelige smykker, der er købt i Danmark.

- Der foreligger ingen oplysninger om, hvor [klagers] mor og mormor har købt kongekæden til en påberåbt værdi på kr. 117.190,00.

- Trods en egenfinansiering på mellem kr. 35.000,00 og kr. 40.000,00 har [klager] angiveligt aldrig selv været klar over, hvor kongekæden er indkøbt.

- Der foreligger ingen kontoudtog eller lignende, der kan dokumentere, at [klager] på købstidspunktet har trukket mellem kr. 35.000,00 og kr. 40.000,00 ud på egen bankkonto.

Under henvisning til ovennævnte samt det i min skrivelse af 28. september 2011 anførte, må det desværre fastholdes, at der på foreliggende grundlag ikke kan afregnes forsikringsdækning for de stjålne smykker udover det allerede afregnede beløb på kr. 15.000,00."

Den 8/2 2012 har klageren ved sin advokat indbragt sagen for nævnet. Af klageskemaet fremgår bl.a.:

"1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen.
…
Det fremgår af forsikringens police, at jeg har tegnet en særskilt guldforsikring med dækning indtil kr. 160.000, og det fremgår af forsikringens betingelser, at der [er] nogle dokumentationskrav for at kunne sandsynliggøre, at jeg har haft den stjålne kongekæde. Ifølge dokumentationskravene fremgår det at man bør gemme kvitteringer i mindst 5 år. Da min kongekæde er mindst 7 år, mener jeg det er urimeligt at selskabet holder fast ved, at jeg skal fremlægge købskvitteringer. Derudover fremgår det af betingelserne, at det dokumentationskravet kan anses for opfyldt ved at der fremlægges billeddokumentation af genstandene. Jeg har overfor selskabet fremlagt mange fotos af min kongekæde med vedhænget i. På trods heraf forlanger selskabet yderligere dokumentation og ender til sidst med at sige at jeg har ændret forklaring om, hvordan jeg har fået kæden. Det er jeg ikke enig i.
For så vidt angår min mors ørenringe og armbånd er disse købt i Tyrkiet og min mor har ikke nogen billeder, hvor hun har disse smykker på desværre.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …

Jeg vil konkret opnå, at selskabet skal anerkende, at dække mit økonomiske tab i forbindelse med tyveriet af kongekæden og vedhænget, hvilket anslås til at have en værdi af kr. 138.536 i henhold til skrivelse af 27. juni 2011 fra [guldsmed].
Derudover vil jeg konkret opnå, at selskabet skal anerkende, at min mors kongearmbånd og ørenringe til en samlet anslået værdi af kr. 13.239 i henhold til skrivelse af 27. juni 2011 fra [guldsmed]."

Selskabet har ved sin advokat over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor har advokaten i brev af 19/3 2012 henvist til sine breve af 28/9 og 9/12 2011 til klagerens advokat.

Herefter har klagerens advokat i brev af 19/6 2012 til nævnet anført:

"I forbindelse med dokumentation for, at min klient selv har været i stand til at yde et betragteligt bidrag til guldkæden, som hovedsageligt blev betalt af hans mormor er min klient blevet opmærksom på, at indløsningen af obligationer fremgår af hans kontoudskrifter fra hans tidligere bank.

Jeg vedlægger således kontoudskrift fra …, hvoraf det fremgår, at min klient i april og juli måned 2005 indløste obligationer for en samlet værdi af kr. 26.328,11.

Beløbet blev, sammen med opsparede midler fra gaver, givet til mormoderen, der købte guldkæden og forærede min klient denne i gave."

Selskabets advokat har i brev af 28/6 2012 til nævnet anført:

"I klageskema til Ankenævnet for Forsikring af 3. februar 2012 er blandt andet anført følgende:

Min mormor har i en del år samlet alle mine sparepenge, herunder de gaver, min mor har givet mig og endelig da opsparingen var nået en størrelse på ca. kr. 35.000,00 optog hun et lån i sin ejendom på det resterende beløb ca. kr. 85.000,00 og købte kongekæden til mig som en gave.

Den nu fremkomne forklaring at provenu fra indløsning obligationer på ca. kr. 26.000,00 blev givet til mormoderen harmonerer ikke med ovennævnte.

Det anføres i øvrigt i klageskemaet samt i den forudgående korrespondance, at kongekæden var indkøbt 7 år inden indbruddet på klagers ejendom - det vil sige i 2004.

I henhold til de fremsendte udskrifter fra Danske Bank A/S skete indløsningen af klagers obligationer imidlertid i juli 2005 - det vil sige et år **efter** det påberåbte køb af kongekæden.

Sammenfattende må det konstateres, at klager på ny er fremkommet med modstridende og usammenhængende forklaringer og at der således ikke er grundlag for forsikringsdækning udover de allerede afregnede beløb."

Efterfølgende har klagerens advokat i brev af 9/7 2012 til nævnet bemærket:

"For så vidt angår min klients forklaring, er det min opfattelse, at denne er blevet uddybet undervejs i og med, at Lokalforsikring på forskellig vis har afvist min klients krav. Indledningsvist eksempelvis ved at påstå, at kæden var indkøbt i Tyrkiet, hvilket aldrig har været tilfældet.

Der er senest ved min skrivelse af 23. november 2011 på side 2, 1. afsnit gjort opmærksom på, at min klient har alvorlige hukommelsesmæssige problemer efter en trafikulykke i 1995. Det er min opfattelse, at selskabet er fuldt vidende om min klients manglende intellektuelle evner. Det er imidlertid min opfattelse, at min klients mentale tilstand ikke bør komme ham til skade i nærværende sag.

Som dokumentation for min klients mentale reduktion vedlægges kopi af neuropsykologisk erklæring ved … udfærdiget i forbindelse med min klients erstatningssag efter trafikulykken i 1995. Desværre er forsiden bortkommet, men jeg er i færd med at indhente den oprindelige erklæring fra den kommunale sagsbehandling. Når denne er fremkommet, fremsendes erklæringen i sin helhed til Ankenævnet for Forsikring.

Det fremgår af konklusionen, at det

I karakterologisk henseende drejer (det) sig om en udviklingshæmmet og mentalt retarderet ung mand med en følelsesmæssig skrøbelighed og flad personlighed. Han er enfoldig og inferiør og barnlig præget i sin fremtoning, og han fremstår med ringe selvindsigt. - I klinisk henseende bærer han præg af at have en ringe langtidshukommelse og en ringe korttidshukommelse, som kan have sammenhæng med hans dårlige begavelse, men som det heller ikke kan udelukkes kan have sammenhæng med hans dårlige begavelse, men som det heller ikke kan udelukkes kan have sammenhæng med og være blevet forværret i forbindelse med ulykken, som kan have afstedkommet et Whip-lash traume.

På denne baggrund må jeg fastholde, at min klient ikke kan huske præcist, hvilket år han modtog gaven fra sin mormor. Det fremgår da også af den initiale anmeldelse overfor politiet, at han har anslået, at guldkæden var ca. 7 år gammel.

Det er således min opfattelse, at min klient efter bedste evne har gjort, hvad han kunne for at forklare forholdene omkring guldkæden og guldkorset. Der er dog ingen tvivl om, at min klient ikke altid forstår det, der foregår omkring ham fuldt ud, hvorfor han indimellem kan blive misforstået. Der henvises til den neuropsykologiske erklæring i sin helhed, særligt lige over midten side 3.

Jeg er bevidst om, at der under normale omstændigheder lægges særlig vægt på, om forsikringstagere ændrer forklaring, men i denne sag vil det efter min opfattelse være meget forkert at lægge vægt herpå, idet min klient ikke besidder de mentale ressourcer til bevidst at ændre forklaring for at opnå et mere gunstigt resultat. Hvilket jeg i øvrigt mener meget klart understøttes af den neuropsykologiske erklæring.

Det bemærkes endvidere, at det fremgår af min klients police, at han har tegnet en særskilt guldforsikring, fordi han har meget guld af væsentlig værdi, hvilket selskabets assurandør er vidende om, idet det efter det oplyste er en forudsætning for tegning af forsikringen, at man dokumenterer, at man er i besiddelse af guldsmykker, der kan tegnes særskilt forsikring for.

Ved tegningen af den særskilte forsikring er min klient ikke blevet orienteret om, at der stilles særligt strenge krav til beviset for, at han ved bortkomst har været i besiddelse af guldsmykkerne. Det er derfor min opfattelse, at der skal lægges vægt på, forsikringsbetingelserne for INDBOFORSIKRING, der er fremlagt i sagen. Det fremgår af punkt 7.6, at man må kunne do-

kumentere eller **sandsynliggøre** (min fremhævning), at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande. Det følger herefter, at man bør gemme købskvitteringer **i mindst 5 år** (min fremhævning). Det hele kan suppleres af **fotos** af de mest værdifulde ting.

Det er min helt klare opfattelse, at min klient har opfyldt dette i og med, at han har fremsendt talrige fotos som dokumentation for, at han har haft guldkæden med guldkorset i. Desuden er der gået mere end 5 år siden min klient fik guldkæden og selskabet er derfor ikke berettiget til at kræve denne yderligere dokumentation.

Derudover har min klient besøgt talrige guldsmede med henblik på at dokumentere, at mormoren købte netop den kæde til min klient. Der er desværre gået mere end 5 år, hvorfor samtlige guldsmede afviser, at have gemt oplysninger om salg af guldsmykket.

Min klient har således på alle ham mulige måder forsøgt at dokumentere, at han har haft den omhandlede guldkæde udover den af selskabet foreskrevne anvisning på dokumentationskrav."

Afslutningsvis har selskabet i brev af 30/7 2012 til nævnet anført:

"Det er noteret, at klager angiveligt er lægeligt diagnosticeret som bl.a. mentalt retarderet med flad personlighed og ringe selvindsigt.

Ovennævnte ændrer imidlertid ikke på, at gældende krav og regler i henhold til Lokalforsikrings forsikringsbetingelser samt forsikringsretlig praksis skal respekteres.

En gennemgang af den forudgående korrespondance vil dokumentere, at klager er fremkommet med skiftende og usammenhængende oplysninger, samt at klager ikke har tilvejebragt dokumentation/sandsynliggørelse for beløb, der overstiger det allerede afregnede beløb på kr. 15.000,00."

Nævnet har fået forelagt de fotos, der er vedlagt sagen.

Af klagerens police fremgår, at forsikringen er tegnet med en forsikringssum på 160.000 kr. for guld/sølv/smykker.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**7.6 DOKUMENTATION**
For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen.

Dette kan gøres ved, at man sammen med anmeldelsen - i det omfang, man er i besiddelse heraf - indsender originale kvitteringer/regninger for købet, købekontrakt eller certifikater.

I egen interesse bør forsikringstageren derfor gemme købsnotaer for alle nyere ting og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Købes tingene privat, bør man sikre sig en da-

teret overdragelseserklæring med angivelse af, hvad der købes, og hvad prisen er. Det hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting.
Med hensyn til dokumentation for genanskaffelsespriserne kan man som regel få de handlende til at udstede en erklæring.

Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

Nævnet udtaler:

Det påhviler sikrede at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af et fremsat erstatningskrav.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning for smykkerne. På det foreliggende grundlag kan nævnet således ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har truffet sin afgørelse på et skriftligt grundlag, og det kan derfor ikke udelukkes, at en nærmere bevisførelse for en domstol kan føre til et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen